

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **I. Š. A.**, bývajúceho v M., B. 10/877, zastúpeného M. L. K., advokátom so sídlom v M., M. R. Š. 638/56, proti žalovanej **S., s. r. o.**, so sídlom v M., B. 459/7, I.: X., o **zaplatenie 75,44 EUR s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom pod sp. zn. 6 C 291/2010, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 9. mája 2013 sp. zn. 4 Co 474/2011 a 4 Co 476/2011 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací (ďalej aj „odvolací súd“) označeným rozsudkom potvrdil rozsudok Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom (ďalej len „prvostupňový súd“ alebo „súd prvého stupňa“) z 19. septembra 2011 č. k. 6 C 291/2010-84, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobcu o zaplatenie sumy 75,44 EUR s príslušenstvom. Potvrdenie prvostupňového rozsudku odôvodnil jeho vecnou správnosťou. Krajský súd zároveň označeným rozsudkom potvrdil aj uznesenie súdu prvého stupňa z 27. októbra 2011 č. k. 6 C 291/2010-90, ktorým bola žalobcovi uložená povinnosť zaplatiť náhradu trov štátu.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal dovolanie žalobca (ďalej aj „dovolateľ“). Žiadal, aby dovolací súd rozsudok odvolacieho súdu zmenil a žalobe vyhovel, alebo aby rozsudky oboch súdov zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Dovolanie odôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci.

Žalovaná vo svojom vyjadrení k dovolaniu navrhla, aby dovolací súd tento mimoriadny opravný prostriedok žalobcu zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti rozsudku odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a § 238 O. s. p.

Prípustnosť dovolania v predmetnej veci podľa § 238 O. s. p. neprichádza do úvahy. Nejde totiž v dovolaní napadnutom vyhovujúcom výroku o zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu vo veci samej, ani o rozsudok, v ktorom by sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru odvolacieho súdu vysloveného v tejto veci, pretože dovolací súd v tejto veci ešte nerozhodoval. Rovnako nejde o potvrdzujúci rozsudok, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu a nejedná sa ani o potvrdenie rozsudku, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4. Okrem toho bola prípustnosť dovolania vylúčená aj odsekom 5 tohto ustanovenia, v zmysle ktorého dovolanie nie je prípustné ani vo veciach, v ktorých bolo napadnuté právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšujúcom trojnásobok minimálnej mzdy.

Ak súdne konanie trpí niektorou z väd vymenovaných v ustanovení § 237 O. s. p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, pri ktorých je inak dovolanie podľa § 238 O. s. p. neprípustné. Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O. s. p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 písm. a/ až g/ O. s. p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či nie je daná prípustnosť dovolania v zmysle tohto zákonného ustanovenia, teda či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, spôsobilosti byť účastníkom konania, riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodutej alebo už prv začatého konania, prípad absencie návrhu na začatie konania, hoci bol podľa zákona potrebný, prípad odňatia možnosti účastníkovi pred súdom

konať a rozhodovania vylúčeným sudcom, či konania súdom nesprávne obsadeným. Nezistil však existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalobcu podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

Úspešnej žalovanej nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, pretože jej v súvislosti s ním žiadne nevznikli, resp. si ich náhradu neuplatnila.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 10. apríla 2014

JUDr. Rudolf Č i r č, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Pudmarčíková